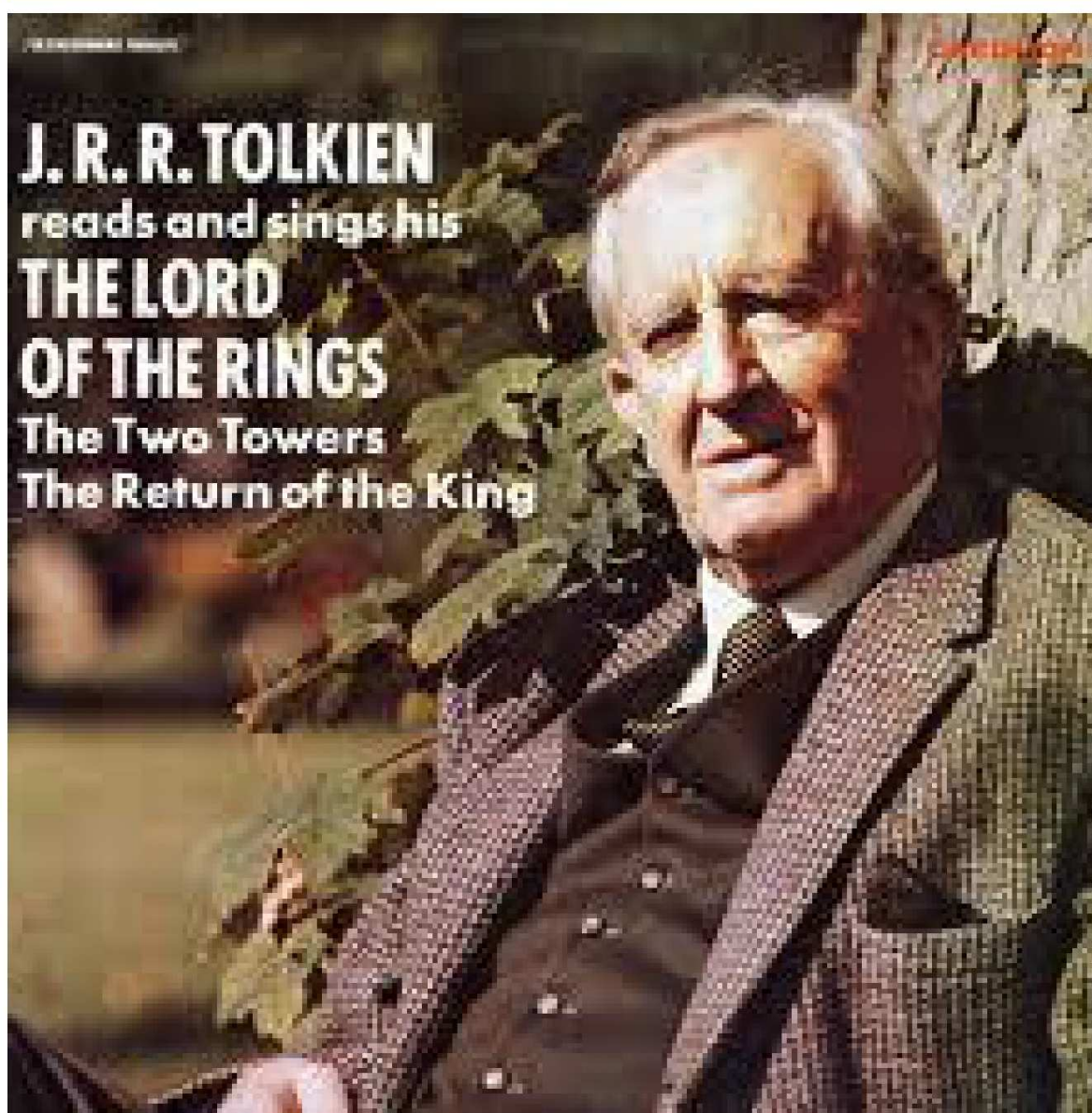

ROK 2012
120 ROCZNICA URODZIN
JOHNA RONALDA RUELA
TOLKIENA

BIOGRAFIA TWÓRCY
"HOBBITA"

John Ronald Reuel Tolkien urodził się 3 stycznia 1892 w Bloemfontein (obecnie na terytorium RPA) zmarł 2 września 1973 w Bournemouth w Anglii. Był angielskim filologiem i pisarzem. Znał ponad trzydzieści języków, zaczął uczyć się również języka polskiego, ale uważał go za trudny. Napisał książki między innymi "Władca Pierścieni", "Hobbit, czyli tam i z powrotem". Opublikował ponad 100 prac z dziedziny filologii i literatury dawnej. Jego rodzicami byli: bankier - Arthur Tolkien oraz Mabel Suffield. Jego rodzina miała

prawdopodobnie niemieckie korzenie, jednak od pokoleń mieszkała w Anglii, niektórzy rozpatrują alternatywną hipotezę pochodzenia, sugerując że Tolkien może pochodzić z Polski, z Tolkin, rodu Tolk. Po urodzeniu został ukąszony przez taranulę, na skutek tego jadowne pająki występują w jego dziełach. Wkrótce ojciec Tolkiena zmarł, co spowodowało problemy finansowe żony i syna. Po jakimś czasie Mabel Tolkien przeszła na katolicyzm, co miało wpływ na życie i twórczość pisarza.

TOLKIEN -
PREKURSOR GATUNKU
FANTASY

14 listopada 1904 roku matka dwunastoletniego Tolkiena zmarła po sześciomiesięcznej chorobie cukrzycowej. Wywarło to duży wpływ na jego charakter i stosunek do religii. Postrzegając otaczający go świat według słów Biblii. Wraz z bratem przeszli pod opiekę księdza, który ulokował ich najpierw u ich ciotki, a później u znajomej gospodyni pensjonatu. Tam Tolkien poznał swoją przyszłą żonę, Edith Bratt. Wkrótce jednak to wykryto i Tolkien został zmuszony przez opiekuna, aby

zrezygnował z widywania się z Edith aż do osiągnięcia pełnoletniości (21 lat) czyli trzyletnią rozłąkę. Tymczasem John nabywał wiedzę o filologii i wraz z przyjaciółmi utworzyli stowarzyszenie gdzie rozmawiali o literaturze. W tym czasie artysta pisał wiersze. W 1910 uzyskał stypendium w Oksfordzie. Okres pomiędzy ukończeniem szkoły a początkiem studiów w Oksfordzie Tolkien spędził ze swoim bratem i przyjaciółmi na wędrowniczych po Szwajcarii.

"Lecz tak właśnie najczęściej bywa z czynami, które najczęściej obracają się koło świata: dokonują ich małe ręce, na małych spada ten obowiązek, gdy oczy wielkich zwrócone są w inną stronę." (J.R.R. Tolkien)

"Nawet mędrcy nie wszystko wie, a jeśli jest nim, pamięta o tym"
/J.R.R. Tolkien "Władca Pierścieni"/

3 stycznia 1913, w dniu osiągnięcia pełnoletniości, po raz pierwszy od dłuższego czasu napisał do swojej młodzieńczej miłości Edith. Ta była już jednak zaręczona, ale gdy się spotkali, postanowiła zerwać zaręczyny i być z Johnem. Potem dalej studiował i po dłuższym czasie został powołany do wojny, gdzie pojawiły się problemy zdrowotne, został przewieziony do Anglii, tam dowiedział się o śmierci jego

kolegi. Tymczasem żona Tolkiena - Edith urodziła dzieci. Okres po narodzinach pierwszego syna pełen był szczęśliwych chwil podczas wycieczek w okoliczne lasy Edith śpiewała i tańczyła dla Tolkiena. Tak powstała w umyśle autora opowieść o wielkiej miłości śmiertelnika i pięknej, nieśmiertelnej elfki. Wkrótce pisarz ponownie zachorował i trafił do szpitala oficerskiego, po wyjściu z niego I wojna światowa miała się ku końcowi. Tolkien dostał prace i przeprowadził się z rodziną do Oksfordu, zaczęły go inspirować powieści fantastyczne i w tym czasie pisarz wydał "Hobbita". Dalsze lata życia

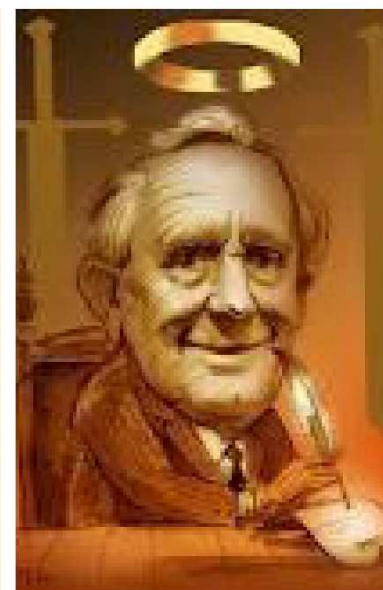
Tolkien spędził pracując nad Silmarillionem, którego jednak do końca życia nie ukończył i który dopiero po jego śmierci został wydany przez syna pisarza, Christophera Tolkiena.

Na kilka lat przeprowadził się wraz z żoną Edith do angielskiego kurortu Bournemouth. Edith zmarła tam w 1971 roku. Po tym zdarzeniu Tolkien wrócił do Oksfordu. Dwa lata później zmarł on sam, w wieku 81 lat.

MW

Za dorobek naukowy i literacki otrzymał wiele nagród i honorowych doktoratów w Holandii, Irlandii, Anglii, Francji i Stanach Zjednoczonych oraz najwyższe wyróżnienie państwowe Order Imperium Brytyjskiego. John Ronald Reuel Tolkien jest światowej sławy pisarzem, intrygującą postacią, umysłem fantasty, co możemy zobaczyć w jego książkach. Polecam i zachęcam do przeczytania!!!

MW

W ŚWIECIE HOBBITÓW

"WŁADCA PIERŚCIENI" jest fundamentalnie religijnym i chrześcijańskim dziełem, początkowo niezauważalnie, ale z pełną świadomością dostrzega się to przy powtórnym spojrzeniu.

/Szymon Babuchowski "Gość Niedzielny"/

Recenzja książki "Hobbit"

Książka pt. Hobbit została napisana przez Johna Rueda Tolkienu w 1937 roku. Ta książka przyniosła mu wielką sławę nie tylko w Anglii, ale też na całym świecie. Opowiada ona o istotach nazywanych Hobbitami (hobbit jest podobny do fauna, ale za to dwa razy mniejsze), które postanowiły odzyskać skarby odebrane przez Saurona.

I TU ZACZYNAJĄ SIĘ PRZYGODY.

Jeden z hobbitów wszedł w posiadanie magicznego, a zarówno bardzo niebezpiecznego pierścienia. Z jego pomocą pokonali smoka Saurona i odzyskali pierścień. Dzielni hobbiści zostali sławni. Chcecie wiedzieć, jak pokonano smoka i jak go odnaleźć? Dowiedziecie się tego czytając lekturę pt. Hobbit. Naprawdę polecam.

Przemysław Nowak

Do tego wszystkiego w filmie tym zagraли świetni aktorzy.

W rolę Froda Bagginsa wcielił się Elijah Wood, który emanuje dobrocią, szczerością i szlachetnością. Gandalf jest mądry i roztropny, zaś Aragorn odważny i dostojeń. Polecam - Kornel Piątek

"WŁADCA PIERŚCIENI" NA EKRANIE

Trylogia Johna Rueda Tolkienu zasługuje na miano arcydzieła. Gdyby nie kilka niedociągnięć, (np. chodzenie boso po śniegu przez Drużynę Pierścienia), byłoby idealnie. Wszystkie części (tj. Drużyna Pierścienia, Dwie Wieże i Powrót Króla) idealnie odzwierciedlają książkę. Jednak nie było to łatwe. Peter Jackson, reżyser i współtwórca scenariusza, musiał się nieźle namęczyć, aby tego dokonać.

Bilbo Baggins znajduje pierścień, który kiedyś należał do Saurona, władcy ciemności. Postanawia on jednak przekazać go swojemu bratankowi Frodo. On postanawia zniszczyć ten pierścień.

Wtedy zostaje założona Drużyna Pierścienia. Niedługo jednak drużyna rozpada się przez los, który im nie sprzyja. Frodo jednak nie poddaje się i postanawia zniszczyć pierścień na Górze

Przeznaczenia. Wielkim atutem tego filmu są występujące w nim efekty specjalne, jest ich mnóstwo i zostały znakomicie zrealizowane. Widać, jak wiele

możliwości daje dzisiejsza technika i grafika. Postacie, które należą przecież do różnych gatunków, są znakomicie między sobą zróżnicowane, mają umiejętnie wyjaskrawione

charakterystyczne dla nich cechy wyglądu zewnętrznego, są różnych rozmiarów. Oglądając film jesteśmy prawie skłonni uwierzyć, że to wszystko dzieje się naprawdę.

"HOBBIT, CZYLI TAM I Z POWROTEM"

Książka pt. Hobbit, czyli tam i z powrotem opowiada o świecie zamieszkałym przez hobbitów. Każdy hobbit był niskiego wzrostu. Jego ciało było owłosione, szczególnie stopy, dzięki czemu nie mógł używać obuwia. Jego owłosienie było ciemne. Hobbit miał 4 palce przy każdej stopie. Jego palce były smukłe i długie, przez co bardzo zręczne. Hobbit palił dużo fajek. Potrafili błyskawicznie zniknąć, gdy Dużi i hałaśliwi ludzie zbliżali się do nich. Głównym bohaterem tej książki jest Bilbo Baggins. Był on bardzo zamożnym hobbitem, przez co bardzo szanowany przez innych członków jego społeczności. Hobbiści mieszkali w jednym miejscu

do końca życia. Gdy ktoś opuszczał swoje miejsce zamieszkania, tracił szacunek i swoje dobre imię. Bilbo zdecydował się mimo wszystko wyruszyć na wyprawę. Podczas wyprawy Bilbo wykazywał się nie tylko odwagą, ale i trzeźwością umysłu. Rozwagą, a także potrafił opanować swoje nerwy i to nawet wtedy, gdy jego towarzysze tracili głowę i nadzieję na odwrócenie niekorzystnej sytuacji. Bilbo był inny przed podróżą, a inny po powrocie z wyprawy. Bilbo nie był już postrzegany jako spokojny i rozważny hobbit, lecz jakko szlony, dziwny i wręcz nienormalny. Gdy Baggins uratował swoich towarzyszy przed śmiercią, oni także zmienili o nim zdanie.

ZAPRASZAMY DO ŚWIATA FRODA BAGGINSA

Gdy Baggins uratował swoich towarzyszy przed śmiercią, oni także zmienili o nim zdanie. Zaczęli liczyć się z jego zdaniem i szanować go. Zaufali mu i zdali się na niego. Wreszcie uwierzyli, że Bilbo jest bardzo odważny i mądry, gdyż na początku nie byli tego pewni. Jeden z teoretyków literatury w swojej recenzji tej książki napisał tak: Uważam Bilba Bagginsa za bardzo barwną i ciekawą postać. Myślę, że gdyby nie ten bohater, książka nie byłaby taka ciekawa. Hobbit wniósł do lektury wiele humoru, a także wiele grozy. Gdyby nie pan Baggins, książka byłaby kolejną nudną lekturą, którą trzeba przeczytać pod przymusem. Książka zawiera również

przesłanie, że nie należy oceniać ludzi po pozorach, nie znając go gdyż można się bardzo pomylić. Nie powinno się od razu skreślać nikogo, sądząc go po pozorach. Jak się okazuje, to nie ci którzy lubiani i faworyzowani są wartościowi, lecz odwrotnie ci niezauważeni mają dużo więcej wartościowych cech.

Paulina Malisz

ZE ŚWIATA FILMU, TEATRU I LITERATURY

Zapraszamy Was do bliższego poznania najświetniejszych ludzi filmu i teatru, którzy odgrywają dużą rolę na polskich i światowych scenach. W tym miesiącu przedstawiamy sylwetki Krystyny Jandy i Andrzeja Grabowskiego.

TO NIE TYLKO FERDYNAND KIEPSKI - SYLWETKA ANDRZEJA GRABOWSKIEGO

Andrzej Grabowski jest jednym z bardzo wielu znanych polskich aktorów. Każdemu Polakowi kojarzy się wyłącznie z rolą Ferdynanda Kiepskiego.

Takie zaszufladkowanie jest dla Grabowskiego tym bardziej krzywdzące, iż ma on w swoim dorobku około 150 ról, w tym blisko 50 filmowych (zarówno kinowych, jak i telewizyjnych) oraz 30 w spektaklach Teatru Telewizji. W ciągu 30 lat swojej kariery aktorskiej współpracował z największymi polskimi reżyserami - począwszy od Andrzeja Wajdy (inscenizacja "Wesela" na scenie krakowskiego Teatru Starego), przez Sylwestra Chęcińskiego (szereg spektakli telewizyjnych), Kazimierza Kutza ("Pułkownik Kwiatkowski"), Jana Jakuba Koloskiego ("Szabla od komendanta", "Grający z talerza", "Cudowne miejsce"; "Rodzina" wg Antoniego

Słonimskiego), Juliusza Machulskiego ("Superprodukcja"), Olafa Lubaszenko ("E=mc²"), a skończywszy na Jurku Bogajewiczu ("Boże skrawki"). Najczęściej Andrzej Grabowski wciela się w bohaterów drugoplanowych. Krytycy filmowi zauważają jednak, że potrafi on zmienić

"niewiele znaczące role w perełki. Izabela Cywińska powiedziała o nim "To jest aktor, który może zagrać niemal wszystko. Urodzony talent, ma taki zwierzęcy impet, jakiegokolwiek tematu by się dotknął, to będzie samograj". Sam zainteresowany, uważający za swojego mistrza Tadeusza Łomnickiego, podkreśla: "Nigdy nie

marzyłem o zagranie żadnej konkretnej roli, wiem, że i wiek, i wygląd predysponują mnie do zagrania pewnego określonego repertuaru". Jako dziecko Andrzej Grabowski nie marzył o występach scenicznych, czy ekranowych. Jak sam żartobliwie przyznawał w czasie czatu z użytkownikami Onetu, myślał o tym, by zostać

zakonnikiem. Jednak gdy miał 17 lat zdecydował się pójść w ślady starszego brata Mikołaja Grabowskiego (obecnie reżysera i aktora) i zdawać do krakowskiej PWST im. Ludwika Solskiego. Ukończył ją w 1974 r. i od razu dostał angaż do Teatru im. Juliusza Słowackiego. Swój pierwszy duży

sukces odniósł na deskach teatru w Tarnowie. Wśród swoich przyjaciół i znajomych uważany jest za osobę serdeczną i otwartą na ludzi. Swoją spontanicznością oraz energią potrafi zarazić każdego.

A. Ł.

AKTORKA, REŻYSERKA, FELIETONISTKA - SYLWETKA KRYSZYNY JANDY

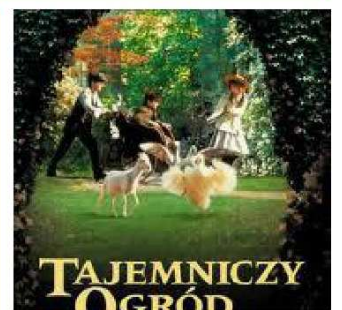
Krystyna Janda urodziła się 18 grudnia 1952 roku w Starachowicach. Polska aktorka filmowa i teatralna, prozaik i felietonistka, piosenkarka oraz dyrektor teatru. Zadebiutowała na deskach Teatru Ateneum w inscenizacji "Ślubów panieńskich" Aleksandra Fredry. W filmie wystąpiła po raz pierwszy w słynnym obrazie Andrzeja Wajdy "Człowiek z marmuru" Rolą tą zwróciła na siebie uwagę zarówno krytyków, jak i publiczności. Krystyna Janda grywa najczęściej postaci kobiet silnych i zdecydowanych o bogatym życiu wewnętrznym. Występowała m.in. w następujących serialach: 1973 Czarne chmury

1979 Dyrektor Murek
1989 Modrzejewska
1991 Kuchnia Polska
2002 Przedwiośnie
2007 Niania
2011 Bez Tajemnic
Występowała również w wielu spektaklach teatralnych (m.in. Czajka, Biała bluzka). Pisała książki, dostawała order i odznaczenia oraz występowała w reklamach. Ma swoją gwiazdę w łódzkiej Alei Gwiazd. Widnieje na niej napis KRYSZYNA JANDA AKTORKA.

Natalia Nosek

RECENZJA KSIĄŻKI "TAJEMNICZY OGRÓD"

Niedawno przeczytałam interesującą książkę pod tytułem Tajemniczy ogród autorstwa Frances Hodgson Burnett, której akcja toczy się w Misselthwaite Manor w Anglii. Powieść ta to inspirująca historia małej dziewczynki, Mary, która została sierotą. Musiała zmienić miejsce zamieszkania. Próbując odnaleźć się w nowej sytuacji, szuka towarzystwa i poznaje nowych przyjaciół, z którymi przeżywa wspaniałe przygody. Ta wzruszająca historia o przyjaźni i walce z samotnością trzyma w napięciu od początku do końca. Nie brakuje w niej wielu wzruszających fragmentów, np. gdy Mary dowiedziała się prawdy

o swoim kuzynie. Próbując poradzić sobie z tymi doświadczeniami, spędza dużo czasu na łonie przyrody w ogrodzie. Siłami natury, jej mocy, udaje się wybawić bohaterów książki i przywrócić rodzinną więź. Z ogromną przyjemnością polecam Tajemniczy ogród, ponieważ jest to przepiękna powieść.

MW

Styczniowie święta
**DZIEŃ BABCI
DZIEŃ DZIADKA**

*Kochana Babciu, Kochany Dziadku,
dziś Wam przynoszę po jednym kwiatku,
do tego dokładam serdeczne życzenia,
niech Wam się spełnią wszystkie marzenia!*

W pewnym mieście, w wielkim domu otoczonym pięknym ogrodem mieszkała wraz z rodzicami pewna mała dziewczynka, która miała na imię Kasia. Jej rodzice dużo pracowali. Ciągłe nie było ich w domu, a dziewczynką zajmowały się różne opiekunki.

Kasia nie miała żadnej babci ani cioci. Nie miała też rodzeństwa. Jej rodzice bardzo się starali, aby dziewczynce nic nie brakowało. Kasia miała piękne zabawki i ubrania. Wszystko, co tylko zapragnęła, rodzice jej kupowali. Ale ona nie cieszyła się z tych wszystkich rzeczy, bo była bardzo samotna. Często smutno patrzyła przez okno i rozmyślała, jak by to było cudownie mieć własną babcię. To było największe marzenie Kasi. Dziewczynka zdawała sobie sprawę, że jej marzenie nigdy się nie spełni. Codziennie po obiedzie wychodziła z opiekunką do parku na świeże powietrze. Pewnego razu na wiosnę, zauważyła w parku na ławce starszą panią, która karmiła ptaszki i wiewiórki. Dziewczynka przyglądała się codziennie smutnej, starszej pani i zastanawiała się, dlaczego pani jest smutna, kim jest i gdzie mieszka. Bardzo ją to interesowało. Powiedziała Dzień dobry i przedstawiła się. Starsza pani uśmiechnęła się do niej i zaczęły miłą

rozmowę. Dziewczynka opowiadała o swoim domu, rodzicach i o tym, że bardzo lubi przychodzić do parku. Pani słuchała i uśmiechała się do Kasi. Długo rozmawiały ze sobą i kiedy opiekunka zawiadomiła do dziewczynki, że pora wracać do domu, Kasi było żal rozstawać się ze swoją znajomą. Z nikim do tej pory nie rozmawiała jej się tak dobrze, jak z tą dopiero

co poznaną panią. Następnego dnia nie mogła się już doczekać kiedy pójdzie do parku. Starsza pani już tam czekała. I tak zaczęły się codzienne długie rozmowy. Rozmawiały o wszystkim, bardzo się polubiły. Kasia dowiedziała się, że pani Maria (bo tak miała na imię starsza pani) jest na emeryturze, że nie ma nikogo, żadnej

rodziny, że jest bardzo samotna. Pani Maria miała dużo wolnego czasu, była mądra i miła. Opowiadała Kasi różne historie i bajki, tłumaczyła różne rzeczy. Obie bardzo się polubiły. Pewnego dnia odeszła opiekunka Kasi i jej rodzice zaczęli szukać kogoś na jej miejsce. Kasia była ciekawa, jaka będzie jej nowa opiekunka. Po kilku dniach przebywania w domu,

DZIEŃ BABCI I DZIADKA

21 i 22 stycznia są szczególnymi dniami - to święto Babć i Dziadków. W tym czasie wnukowie wyrażają im swoją wdzięczność za to, co dla nich zrobili, robią, a przede wszystkim, kim są. Powodów do podziękowań jest bardzo wiele. Wystarczy wspomnieć o ich trosce i opiece nad nami,

opowiadaniu o dziejach rodziny, przekazywaniu tradycji i wpajaniu zasad moralnych. Kochają, wspierają, pocieszają i zawsze są przy nas. W te szczególne dni możemy wyrazić im wdzięczność za trud, oddanie oraz za wszystko, co otrzymujemy od nich na co dzień. *Redakcja*

dziewczynka bardzo tęskniła za spacerami do parku i za spotkaniami z panią Marią. Rodzice zawiadomili ją bo chcieli, aby poznała nową opiekunkę. Zaskoczona dziewczynka zobaczyła, że nową opiekunką jest pani Maria z parku. Bardzo się ucieszyła z tego, że będzie się opiekować Kasią. Uścisnęły się bardzo serdecznie i opowiedziały rodzicom, jak się poznały

i polubiły. Od tej pory Kasia nigdy nie była już smutna. Pani Maria była zawsze przy niej, zastępowała Kasi i opiekunkę, i babcię, której dziewczynka nigdy nie miała. Obie często śmiały się radośnie i były nierozłączne. Między małą dziewczynką a starszą panią zawiązała się wielka przyjaźń.

Weronika Koza

NOTES, A W NIM WSPOMNIENIE

Pzemysław Nowak

Był pogodny dzień. Razem z rodzicami pojechaliśmy do dziadków. Mama i tata wzięli widły ze stodoły i poszli kopać siano. Ja zostałem w domu. Poszedłem na strych. Wziąłem ze sobą latarkę. Nigdy tam nie byłem. Znalazłem tam stare pieniądze, skrzynki, trochę słomy i siana, stare okna, zepsute meble, dziurawe

telewizory i maluteńki, poszarpany, zakurzony notesik. Widniał na nim napis: Mój największy smutek Otworzyłem go na pierwszej stronie. Widać było, że notes jest stary, gdyż miał żółte kartki. Na pierwszej stronie nie dokonano żadnego wpisu. Na drugiej i na trzeciej stronie tak samo. Zdenerwowałem się.

Jest to dla mnie bardzo smutne, jak i bolesne przeżycie. Byłem górnikiem. Podczas wydobywania węgla tunel zawalił się. Ogromne skały zgniotły mi nogę. Na szczęście ekipa ratownicza szybko mnie odnalazła. Lekarze przeprowadzili operację. Straciłem nogę nie mając trzydziestu lat, ale przeżyłem. Ach, gdybym

mógł tak cofnąć czas Notesik nie był podpisany, więc nie wiedziałem, kto opisał to zdarzenie. W pierwszej chwili pomyślałem: Dziadek! Przecież nie ma nogi i notes znajduje się na strychu jego domu. Zrobiło mi się smutno. Dowiedziałem się, jak długo cierpiał mój dziadek. Od tego momentu zawsze mógł na mnie liczyć.